

* ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ *

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Πρόεδρος ΔΩΡΟΘΕΟΣ (Πρόεδρος)

† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

† Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Μ. Βασιλείου Β' γραμματεὺς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου

Χρ. Παπαϊωάννου Α' γραμματεὺς τοῦ πατριαρχ. γραφείου
Κ. Ἰωαννίδης ἀρχιλογιστῆς τῶν Πατριαρχείων

Επίτιμος διευθυντῆς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ.Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ἄλλον τὸ ὄθιμ. κράτος μετζ. ἀρθ. 5, διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους 3, ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγ. 25

Περιεχόμενα

Ἐκκλησιαστικά ἔγγραφα (ἡ πρὸς τὴν ἱεράν Ρωσικὴν Σύνοδον πατριαρχ. καὶ συνοδική ἐπιστολή κατὰ τῶν ὀνοματοθεϊτῶν) — Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Πανηγύρεις ἀρετῆς — Νεοκρολογία (πρώην Ἑρσεκίου Ἰγνάτιος) — Ἀναγκαία δῆλωσις — Ἀγγελίαι δικαστικά.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΩΤΑΤΗΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΝ
κατὰ τῶν ὀνοματοθεϊτῶν

ἀριθμ. 9132

Ἱερά καὶ Ἀγιωτάτη Διοικοῦσα Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπήτῃ ἀδελφῇ τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἐν φιλήματι ἀγίῳ Αὐτῇ ἀπονέμομεν.

Μετὰ πολλῆς λαβόντες ἀνέγνωμεν προσοχῆς μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱεράς Συνόδου τὴν ἀπὸ κη' τοῦ παρελθόντος μηνὸς ὑπ' ἀριθμὸν 7664 τιμίαν ἐπιστολήν, ἣν ἐπεμψεν ἡ ἴαν ἡμῖν περισπούδατος σεβασμία ὑμῶν Πανιερότης περὶ τῶν ἐν Ρωσίᾳ ἤδη εὐρισκομένων τῶς ἀγιορειτῶν ρώσων μοναχῶν, τῶν εἰς τὴν νεοφανῆ ἀίρεσιν τῶν ὀνοματοθεϊτῶν πεσόντων καὶ μετὰ κακονοίας καὶ σκληροκαρδίας ἐν τῇ αἰρέσει ταύτῃ ἑμμενόντων, παρὰ τὰς πολλαπλαῖς τῆς Ἐκκλησίας

πρὸς αὐτοὺς νοουθεσίας καὶ συμβουλὰς καὶ τὴν γενομένην αὐτοῖς ἐγκαίρως προαγγελίαν τῆς χρήσεως τῆς ποινῆς τῆς ὀριστικῆς καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς ἐξώσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ πάντων, ὅσα οἱ ἱεροὶ κανόνες διακελεύονται, ἐὰν ἄχρι τέλους ἐν τῇ κακοδοσίᾳ καὶ τῇ ἀπειθείᾳ καὶ τῇ ἀνευλαβείᾳ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἑμμένωσι, ρητῶς καταδικάσαν καὶ ἀποκηρύξαν τὴν ἀνόητον διδασκαλίαν αὐτῶν, ὡς βλάσφημον καὶ αἰρετικὴν. Ἄλλ' ὁ τοῦ ψεύδους καὶ τῶν αἰρέσεων πατὴρ διάβολος μέχρι τοσούτου ἐσχότισεν αὐτῶν τὸν νοῦν καὶ ἐπώρωσε τὴν καρδίαν, ὥστε μὴδὲ ταῖς πολλαπλαῖς ταύταις τῆς Ἐκκλησίας ὑποθήκαις καὶ συμβουλαῖς ταῖς μακρόθεν τε καὶ ἐκ τῶν ἐγγύς, διὰ γραφῆς τε καὶ διὰ λόγου αὐτοῖς γενομέναις, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ἐλθεῖν, ἀλλὰ καταντῆσαι μέχρι τοῦ πείθεσθαι καὶ μᾶλλον προσέχειν «τολμηταῖς ἀθθάδεσιν», «ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦσιν», ἢ τῇ μετὰ στοργῆς καὶ μερίμνης καλεσάσῃ αὐτοὺς μητρικῇ καὶ ἀθιεντικῇ φωνῇ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ ἐφ' οἷς μὲν οὕτως οὕτοι εἰς τὴν εὐσέβειαν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν μοναχικὴν ἡμαρτον καὶ παρηγόμησαν πειθαρχίαν ἱκανὸν ἤδη τὸ ἑαυτῶν ἀπέλαβον κρῖμα. Ἄλλ' ὄφελέ γε μέχρι τοσούτου μόνον τὴν ἀπώλειαν αὐτοῖς εἶναι καὶ ἐξωτερικὴν, ὡς εἰπεῖν, μόνον τὴν ἔνδικον ζημίαν καὶ συμφορὰν, «ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ». Πλὴν

ρεῦ! καθάπερ ἡ σεβασμία ἀναγγέλλει ἡμῖν Πανιερότης ὑμῶν, οὕτως ἐξέστραψεν αὐτῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἐσκληρῶνεν ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος διάβολος, ὥστε μὴδὲ νῦν τούτους εἰς ἑαυτοὺς ἐλθεῖν καὶ τὴν πλάνην καὶ τὸ πταῖσμα κατανοῆσαι καὶ ὁμολογεῖν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ποινήν τῇ αὐτῇ ἀκολουθεῖν καὶ ἐμμένειν παραφρονίᾳ καὶ οὐχ ἦσον καὶ νῦν κατὰ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας βλάσφημα φθέγγεσθαι καὶ στασιάζειν καὶ ἀσχημονεῖν. Διὸ καὶ ἐπιβέβηται νέαν καὶ πολλὴν κατὰ τῶν σκληροτραχίλων τούτων καὶ ἀμετανοήτων προσώπων πρόνοιαν ἐκκλησιαστικῶς λαβεῖν καὶ περαιτέρω χωρῆσαι τὴν κρίσιν καὶ ἐνεργεῖαν τῆς Ἐκκλησίας περὶ αὐτῶν καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων κατὰ τῶν ἀμετανοήτων αἰρετικῶν διαγορευόμενα ἐπακριβῶς ἐφαρμόσαι, εἰς ἀξίλογον μὲν καὶ πλήρη τῆς κακογνωμίας στηλίτευσιν καὶ κολασμὸν, εἰς προφυλακὴν δὲ καὶ τῶν πιστῶν ἀπὸ τῆς ἀπ' αὐτῶν λύμης καὶ ἀποπλανήσεως. Ἐπειδὴ δὲ νῦν οὗτοι ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ καθ' ἡμᾶς ἁγιοτάτου πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου εὐρισκόμενοι οὐκέτι τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν δικαιοδοσίᾳ ὑπάγονται, πολιτικῶς δὲ καὶ ἐκκλησιαστικῶς ὑπόκεινται τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς ἀδελφῆς Ἁγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας, ὅθεν κατάγονται καὶ ὅπου ἐπανήλθον, ἢ δὲ ἐκτέλεισι αὐτόθι πάντων τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων διαγορευομένων εὐχερῆς τυγχάνει, ἢ περαιτέρω περὶ τῶν κακοδοξούντων τούτων τέως ἁγιορειτῶν μοναχῶν ἐκκλησιαστικῇ κρίσει προσηῖκει καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποχὴν τελεσφορώτερόν ἐστι διεξαχθῆναι ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς Ἁγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας, ἣς ἐν τοῖς ὁρίοις ἀπ' ἀρχῆς ἀνεφάνη καὶ νῦν ὑφίσταται ἡ αἴρεσις τῶν ὀνοματοθειτῶν.

Ὅθεν διὰ ταῦτα, μετ' ἐπιστασίας μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, διασκεψόμενοι καὶ κρίναντες συνοδικῶς, ἔγνωμεν καὶ ὠρίσαμεν τὰ τῆς περαιτέρω τύχης πάντων τῶν ἐν Ρωσσίᾳ ἐγκαταστάτων ὀνοματοθειτῶν μοναχῶν, οἰουδήμιος βαθμοῦ καὶ τάξεως, ἀναθεῖναι εἰς τὴν ἄμεσον φροντίδα καὶ κρίσιν τῆς ἐν Ρωσσίᾳ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ὅπως αὕτη, ὡς ἡ νόμιμος καὶ ἔγκυρος ἐκκλησιαστικὴ αὐτῶν ἀρχὴ, διεξαγάγη, μετ' ἀπάσης καὶ ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πληρεξουσιότητος, καὶ ἐφαρμόσῃ κατ' αὐτῶν, κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, τὰ πρέποντα, τοὺς τε ἡγέτας καὶ προεξάρχοντας τῆς αἰρέσεως εἰς ἀπολογίαὶν κυριαρχικῶς καλοῦσα καὶ τὰς προσηκούσας κανονικὰς ποινὰς αὐτοῖς ἐπιβάλλουσα, καὶ περὶ τῶν ἄλλων δὲ πολυπληθῶν, ἐξ ἀγνοίας ἢ ἄλλης αἰτίας, ὁπαδῶν αὐτῶν τὰ δέοντα μεριμνῶσα εἰς ἐπάνοδον καὶ ἐπιστροφὴν αὐτῶν, μετ' ἀδείας πλήρους τοῦ δέχεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν

κοινωνίαν καὶ ἐπιτρέπειν τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ἐὰν εἰλικρινῶς μετανοήσωσιν οὗτοι, τοῖς τε ἔχουσι κουρὰν ἢ ἱερατικὸν βαθμὸν μετ' ἐπαρκῆ δοκιμασίαν ἐπιτρέπειν φέρειν τὸ μοναχικὸν σχῆμα καὶ τὸ ἱεουργεῖν, ὡς περὶ καὶ τοῦναντίον καὶ καθαιρεῖν καὶ ἀφαιρεῖν τὸ μοναχικὸν ἢ ἱερατικὸν σχῆμα παρ' ἐκείνων, ὅσοι ἰσχυρογνωμόνως ἀμετανόητοι ἐμμένουν τῇ κακοδοσίᾳ καὶ τὴν αἴρεσιν διαδιδόναι ἐν τῷ λαῷ τυχόν μέλλουσι, μετὰ πλήρους, ὡς εἴρηται, αὐθεντίας, κατὰ τὸ ἀνήκον κανονικὸν δίκαιον, εἰς τὰς τοιαύτας περὶ πάντων ἀνεξαιρέτως, τῶν τε ἡγετῶν καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν, κανονικὰς ἀποφάσεις καὶ ἐνεργείας προβαίνουσα. Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀπίθανόν ἐστι καὶ μετάνοιαν δηλώσαντας τούτους πράγματα καὶ σκάνδαλα παρασχεῖν καὶ αὐθις τῷ Ἁγιωνύμφῳ Ὄρει, ἐπανερχομένου, ἔγνωμεν ἵνα μηδεὶς ἐκ τούτων ἐπανεέλθῃ εἰς Ἁγιον Ὄρος, τῶν δὲ ὅπου δίκαιον καὶ πρέπον λογιζόμεθα. Ταῦτα οὖν οὕτω πρόσφορα καὶ ἀνύσιμα καὶ σύμφωνα τῇ ἐκκλησιαστικῇ τάξει εἶς τε ἐνδικὸν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων καὶ σπορέων τῆς αἰρέσεως καὶ εἰς προφυλακὴν τοῦ ὁρθοδόξου πληρώματος κρίναντες καὶ ἀποφασίσαντες, σπεύδομεν προφρόνως ἀνακοινώσασθαι διὰ τῆς παρούσης ἀδελφικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ἀπαντητικῶς τῇ σεβασμίᾳ Πανιερότητι Ὑμῶν, οὐδόλως ἀμφιβάλλοντες ὅτι μετὰ τὴν τοιαύτην ἀδελφικὴν δήλωσιν προφρόνως καὶ μετὰ πάσης σπουδῆς σεβασμία Ὑμῶν Πανιερότης ἀποδέξεται καὶ φροντίσει ἐνεργῆσαι, ὡς αὕτη οἶδε, τὰ πρέποντα καὶ ἐπιβαλλόμενα εἰς καταπολέμησιν καὶ ἐκρίψωσιν τοῦ ἀπειλοῦντος τὸν ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς εὐσεβοῦς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας ὁρθόδοξον λαὸν κακοῦ καὶ προφυλακῆς Αὐτοκρατορίας ἀπὸ τῶν ἐκπτώτων καὶ ἀποβλήτων τούτων τέως ἁγιορειτῶν μοναχῶν λύμης καὶ συμφορᾶς, ἀγγέλουσα καὶ ἡμῖν τὰ περὶ τούτων.

Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ αὐθις ἐν φιλήματι ἁγίῳ τὴν σεβασμίαν Ὑμῶν Πανιερότητα κατασπαζόμενοι, διατελοῦμεν

ἀγιγ' δεκεμβρίου ια'.

Τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου Πανιερότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ ὄλος πρόθυμος

(ὕπ.) + Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ. — Ἐχορηγήθη συνοδικῶς ἠνενομισμένη ἀδεία τῷ σεβασμ. μητροπολίτῃ Νικαίας κ. Βισιλείῳ νὰ ἀπέλθῃ εἰς Κίον τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν προσεχῶν ἑορτῶν ἐν μέσῳ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ ΨΗΦΟΙ. — Κατὰ τὴν συνοδικὴν